

hebend. — 2) f. *Asparagus racemosus* Willd. ÇABDAĀ. im ÇKDr.

मदमत्ता (मद + मत्) f. ein best. Metrum, 4 Mal —————
————— COLBR. Misc. Ess. II, 163 (XVIII, 4).

मदमुच् (मद + 2. मुच्) adj. Brunstsaft entlassend, brünstig: वारणा
UTTARABHĀMĀ. 48, 12.

मदयत्तिका (von मदयत्ती) f. 1) arabischer Jasmin ÇABDAĀ. im ÇKDr.
Suçr. 2, 68, 9. 153, 8. 249, 8. — 2) N. pr. eines Frauenzimmers MĀLA-
rīm. 63, 2.

मदयत्ती (vom caus. von 1. मद्) f. 1) arabischer Jasmin RĪĀN. im
ÇKDr. wilder Jasmin (वनमल्लिका) RATNAM. im ÇKDr. — Suçr. 2, 25, 16.
— 2) N. pr. der Gattin Kalmāshapāda's (Mitrāsahā's, Saudāsa's)
MBh. 1, 4786. 6910. 13, 6262. 14, 1680. 1695. VP. 381. Bhāg. P. 9, 18, 24.

मदयित् (wie eben) nom. ag. Ergötzer, Berauscher: किसलयप्रसवो
ऽपि विलासिनो मदयिता दयिताश्रवणार्पितः RAGH. 9, 31.

मदयित्वु (wie eben) UṆĀDIS. 3, 29. Vop. 26, 166. 1) der Liebesgott. — 2)
ein Brantweinbrenner ÇABDAĀ. im ÇKDr. — 3) ein berauschendes Ge-
tränk, m. UĠĠVAL. n. MED. n. 199. — 4) ein Betrunkenen MED. — 5)
Wolke TRIK. 1, 1, 82.

मदराग (मद + राग) m. 1) der Liebesgott. — 2) Hahn ÇABDĀRTHAK.
bei WILSON.

मदरुद्रत्त (मद - रुद्र + दत्त) m. N. pr. eines Autors Ind. St. 1, 471, 11.
मदर्यितपुर (मत् + र्यि - पुर) n. N. pr. einer Stadt RĪĠA-TAR. 7, 967.

मदर्यत° Troyer mit Erwähnung einer Lesart पदर्यिकपुर.

मदलेखा (मद + ले) f. 1) eine durch Brunstsaft gebildete Linie KHAN-
DOM. 14. — 2) ein best. Metrum, 4 Mal ————— ÇRUT. 9. Ind. St. 8,
366. COLBR. Misc. Ess. II, 189 (II, 2). KHANDOM. 14. — 3) N. pr. eines
Frauenzimmers KĪD. in Z. d. d. m. G. 7, 383.

मदवारि (मद + वारि) n. Brunstsaft Spr. 812.

मदवित्तिस (मद + वि) adj. brünstig (von einem Elephanten) ÇABDAĀ.
im ÇKDr.

मैद्वद्ध (मद + वृद्ध) adj. durch Soma begeistert RV. 1, 32, 3.

मद्वन्द (मद + वृन्द) m. Elephant ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मदशाक (मद + शाक) m. *Basella cordifolia* Lam. RĪĠAN. im ÇKDr.

मदशौण्डक (मद + शौ) n. Muskatnuss H. c. 130 (°शौण्डक geschr.).

मदसार (मद + सार) m. die Baumwollenstaude RĪĠAN. im ÇKDr.

मदस्थल n. = मदस्थान ÇABDAĀ. im ÇKDr.

मदस्थान (मद + स्थान) n. Weinhaus, Schenke AK. 2, 10, 41. TRIK. 2, 10,
17. H. 906.

मदक्स्तिनी (मद + क्) f. eine Karaṅga-Art (मकाकरञ्ज) RĪĠAN.
im ÇKDr.

मदकेतु (मद + केतु) m. *Grislea tomentosa* Roxb. ÇKDr. nach dem
VAIDJAKA.

मदाघ (मद + अघ) m. N. pr. eines Mannes gaṇa उपकादि zu P. 2, 4,
69. pl. seine Nachkommen ebend.

मदाब्ज (मद + अ) 1) adj. reich an Wein. — 2) m. die Weinpalm
RĪĠAN. im ÇKDr. — 3) f. eine rothblühende *Barleria* ÇABDAĀ. im ÇKDr.

मदातङ्क (मद + अ) m. = मदात्यय RĪĠAN. im ÇKDr.

मदात्मानन्द (मद-आत्मन् + आ) m. N. pr. eines Autors Ind. St. 1, 470.

मदात्यय (मद + अ) m. krankhafter Zustand in Folge von Trunken-
heit Suçr. 1, 173, 2. ÇABDAĀ. Sāh. 1, 7, 27. Verz. d. B. H. No. 934. 935. 966.
Verz. d. Oxf. H. 305, b, 6 v. u. 306, b, 29. 313, a, 10. 357, a, No. 849. fg.
— Vgl. पानात्यय.

मदान्ध (मद + अ) 1) adj. in Folge eines Rausches blind so v. a. be-
rauscht; vor Brunst —, vor Hochmuth blind Bhāg. P. 5, 24, 16. मदिरा°
3, 28, 37. अर्क द्विप इव मदान्धः समभवम् Spr. 2347. °बुद्धि (eines Elephan-
ten) 4173. रागमाद° 2594. — 2) f. आ ein best. Metrum, 4 Mal — — —
————— COLBR. Misc. Ess. II, 160 (VI, 22, wo zu lesen ist: SD2TS).

मदामद (von 1. मद् mit Redupl.) adj. in steter Aufregung seiend: आ-
सीना हरं व्रजति शयानो पाति सर्वतः । कस्तं मदामदं देवं (आत्मानं) मद-
न्यो ज्ञातुमर्हति KATHOP. 2, 21. ÇABDAĀ. समदा ऽमदश्च सर्वेषां ऽर्क्यशः vgl.
jedoch घनाघन, 1. चराचर, चलाचल, पतापत.

मदाघात (मद + आ) m. eine auf einem Elephanten stehende Pauke
HĀR. 204. Vgl. Spr. 2088.

मदाध्वर (मद + अ) m. Indra's Elephant TRIK. 1, 1, 61. H. c. 33.

मैदार UṆĀDIS. 3, 134. m. 1) Schwein UĠĠVAL. — 2) Elephant VIÇVA im
ÇKDr. ein brünstiger Elephant UṆĀDIK. im ÇKDr. — 3) = धूर्त VIÇVA:
wohl Stechapfel, nach WILSON Betrüger. — 4) Liebhaber, ein Verliebter
(कामुक). — 5) ein best. Parfum. — 6) N. pr. eines Fürsten UṆĀDIK.

मदार्मद m. ein best. Fisch TRIK. 1, 2, 17. — Vgl. मेहेन्मद.

मदालस (मद + अ) 1) adj. f. आ träge in Folge eines Rausches: (अलिः)
कमलिनीमकरन्दमदालसः VĀDDHA-KĀN. 13, 15. R. 6, 12 (vgl. मदिरालसा
11). — 2) f. आ a) N. pr. einer Tochter des Gandharva Viçvāvasu.
die der Daitja Pātālaketu raubte und die später die Gattin Kuva-
lajāçva's wurde, MĀR. P. 21, 28. 61. 22, 16. 25. 23. 64. 24, 28. Spr. 1240.
— b) Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 266, b, 43. 270, b, 24. 279, a, 12.

मदालापिन् (मद + आ) m. der indische Kuckuck ÇABDAĀ. im ÇKDr.

मदावत् (von मद) adj. berauscht: वि ते मदं मदावति शर्मिव पातया-
मसि AV. 4, 7, 4.

मदावस्था (मद + अ) f. Brunst: कामकारिणो मदावस्थेव देहिनी KA-
THĀS. 38, 116.

मदाह (मद + आह) m. Moschus TRIK. 2, 6, 38.

मदि und मदिका f. eine Art Egge oder Walze: एकविंशतिशत्यस्तु
विद्धकः परिकीर्तितः । नवकस्ता तु मदिका प्रशस्ता कृषिकर्मसु KRṢUISA-
GRAHA 9, 14. अथ मदिकादानम् । वीजस्य वपनं कृत्वा मदिकां तत्र दापयेत् ।
विना नदिप्रदानेन समञ्जसं न ज्ञायते ॥ 18, 8. — Vgl. मतीकर und मत्य.

मदिन् (von 1. मद्) adj. erfreuend, lieblich; berauschend (vgl. मदिन्ः;
superl. मदित्तम VS. PRĀT. 3, 142. सोम RV. 8, 1, 19. 33, 11. 1, 91, 17. स-
खा स्वाहुर्मदित्तमः 10, 136, 6. रथ 8, 13, 23. VS. 6, 27. 8, 48. compar.: एडु
मद्यो मदित्तरं सिञ्च वाधेयो अन्धसः RV. 8, 24, 16.

मदिरै (wie eben) UṆĀDIS. 1, 52. 1) adj. so v. a. मदिन्. अर्च्यपूर्कं मदि-
रस्यं पीतये RV. 1, 166, 7. सोम 2, 14, 9. 9, 85, 7. मधु 5, 61, 11. 8, 21, 5. 38.
3. 10, 112, 6. अथ 6, 17, 11. 20, 6. VĪLAKH. 5, 4. अन्धसि 6, 69, 7. 10, 94, 4.
von Augen: मदिरापतनयना ad ÇĀK. 54. मदिरैतणवज्जभा 26, v. 1. मदिरै-
तणा 67. VIKR. 32. Spr. 3082. Bhāg. P. 4, 28, 84. MĀR. P. 21, 28. 62. 8.
78, 58. Vgl. मदिराल. — 2) m. eine rothblühende *Khadija*-Art ÇABDAĀ.
im ÇKDr. — 3) f. आ a) ein geistiges Getränk AK. 2, 10, 40. H. 902.